

מונג'ק סטייל

הרטרוספקטיבה של אורלי רובינזון על עבודתו האדריכלית של יונתן מונג'ק היא מהיפות שנכתבו בשנים האחרונות בארץ על מעצב ישראלי. האלבום המרהיב מציג קולקציה של בתים פרטיים שתכנן מונג'ק, שבתפישתו העיצובית והאדריכלית חותר לפתרונות תכנוניים התואמים את צורכי המשפחה, מתייחס למימד האישי וחובר אל הנוף הנתון שבו ממוקם הבית **מאת: אבי דסה צילום: שי אדם**

במחווה יוצאת דופן, של אלבום מפואר המהווה רטרוספקטיבה מרהיבה לעבודתו של האדריכל יונתן מונג'ק, סוקרת המחברת אורלי רובינזון קולקציה של בתים, פרי תכנון הפנימי והחיצוני של מונג'ק. "יונתן מונג'ק – אדריכלות, עיצוב, סגנון חיים" בהוצאת "כתר" הוא מהפנים שבספרי הארכיטקטורה שיצאו בארץ באחרונה. הצילומים הפהפיים של שי אדם הם מרכיב ראשון במעלה בהעברת התיבות של אורלי רובינזון אודות מונג'ק למדיום הוויזואלי.

כל פרק בספר מוקדש לבית אחר, וכך תמצאו בית בהשראה ים-תיכונית, בית אל מול השדות, בית עירוני אלגנטי, בית במושב לחוף הים, בית עירוני סמוי מן העין,

בית אפוף צמחייה ופרחים במושבה, בית שהוא גלריה, בית בסגנון הוויקאנד האוס עם בריכת טורקיז בחצר, אחוזה מהממת בלב הפרדסים, בית כורכר בלב החורש ועוד. רובינזון לא חסכה בפריטים תכנוניים מהרוזמה המקצועי של מונג'ק כדי להרשים את קוראיה. מדובר בבתיים שלבד, לא בדירות, שהחתר האנושי המתגורר בהם משתייך למעמד חברתי גבוה, מודע לעצמו, ליכולתו

"בית אל מול שדות": מימין למעלה – מרפסת עץ רחבת ידיים לכל אורך קומת הכניסה, בין העמודים נפרסו וילונות בד לבנים. מימין למטה – פינת האוכל בפנים הבית: שילוב בין רטאן ולבן. משמאל: שולחן אוכל גדול עשוי עץ במראה כפרי מאסיבי במרפסת

ולסגנון החיים שהוא מבקש לאמץ. מבין אבלי אפשר להגדיר את החתר האנושי גם כאצולה כפרית. וכאן בעצם סמויה העיצובית של הספר הנובעת מאי הנחות המתעוררת אצל הקורא כשהוא נוטל את האלבום היפהפה הזה לידי. הרוטל הכללי המתעורר הוא עושר כלכלי שכולל להוציא אל הפועל את העיצובים שצווי הנשימה של מונג'ק, נורא לא נעים לנכס זאת כך, אבל מדובר באוסף של בתים מקרי עניינים, מעוצבים במשקל, הווט קוטור של עיצוביות הבית הישראלי לדורותיה. מאידך, כמו כל תחום בתרבות, חייב להיות גם בתחום עיצוב הבית ריבוד וסיווג. כי אם לא נדע איך נראית שמלה של הווט קוטור, איך נדע איך נראית חליפה של הפרט-א-נוף? נכון שבתים של מונג'ק מחוברים לנוף הישראלי על סוגיו השונים, שאינם ממנו השטח, שחללי הפנים שלהם מעוצבים בטעם מעורר השתאות, אבל אם מדובר ברטרוספקטיבה של שנים, לא היתה בקולקציית הבתים גם איזו דירה קטנה,

למעלה: "מרפסת אל מול הנוף": פארקט עץ וקירות בהירים, רהיטים בשילוב של עץ ולבן. מימין: עקרונות התכנון של הבית הוא שתי מרפסות, זו מעל, זו, ושתיהן צופות אל הנוף. הראשונה, במפלס הכניסה ומעליה המרפסת העליונה

צנועה, רבת טעם ולא מתימרתל איזו דירת סטודיו זוגית, שעיצובה לא דרש מיליונים! הבתים שבאלבום מכים בקורא פעור הפה בעוצמת יופי ורושם יוצרים אצלו את התחושה שמדובר בבתי חלומות מושקעים במיוחד, באואזיסים מדהימים ואנושיים שאפילו מיקומם אינו מאוזכר בספר. עם כל זאת, על אף הבעייתיות, מדובר באלבום מעוצב למשיח המוקדש לאחד האדריכלים המוכשרים הפעילים כיום בארץ. "בית אל מול השדות" פרוס לרווחה אל רעבי המרחקים. הטיח הכות, תרסיס העץ ורעפי עמודים בנויים, שבניה משתלבים בצבעי השדות ומחזקים את התחושה של בית הנטוע בנוף. הבית צר וארוך – משתרע אופקית לעבר הנוף, רחבת ידיים, שקורותיה הוחזקו בקו אנכי לקורות הריצוף הפנימי, נמתחת לכל תאורת המרחב בבית עצמו. את גבולות המרפסת מתוויים עמודים משלי שבניה נפרסו וילונות בד לבנים, המקשרים בפשטות חדר המגורים, המטבח ופינת האוכל, הממוקמים בקומה זו, פונים לאחור. רהיטי הנוף הצבועים לבן והקירות הבהירים שבתוך הבית משתלבים במראה הטבעי של חומרי